

EL CEL DE ZURIC

El cel de Zuric

Josep Civit i Mateu

Col·lecció: Viena Poesia, número 130

64 pàgines; rústica

10 €

Podem afirmar que el poeta montblanquí Josep Civit i Mateu és una veu poètica consolidada, això després d'una extensa producció literària. Amb el seu desè poemari "El Cel de Zuric", premi Marià Manent de poesia 2008 de Premià de Dalt, ens ofereix unes pàgines plenes de matisos sobre el significat de l'ésser i l'existència, brillantment emmarcats en l'ambient de la naturalesa, tan pel què significa la pròpia, com la antropològica de la poesia.

El poemari consta de quatre parts (La cua de la sargantana, Poderosos reis Mides, Temps afegit i El cel de Zuric) i esdevé un periple on no hi manca la melangia existencial en la qual Civit ens revela l'anècdota, el sentit del trajecte vital i el temps afegit sota un cel nuvolat.

"El cel de Zuric", és un cant apassionat que a l'hora dramatitza i desdramatitza la vida, la recerca de la veritable identitat natural o el terapèutic joc significatiu de la poesia: "*Tot serà exactament així però ara he de baixar / amb la clau a la mà a tancar ben fora del món / que nosaltres ja estem tots a casa*".

En els poemes "Un fil de llum sota la porta" i "El Camí del Cementiri" com aquella Maria Mercè Marçal s'aferra a la lluna com a moneda de coure. Un metall que en els poemes del nostre autor es converteix en el fil de llum sota la porta i en el got d'aigua ensucrada, una nova i plàcida nit calma: la metàfora del temps inexorable. Potser tenir una cita amb la vida implica tenir-la amb la mort o amb l'oblit.

Com aquell Octavio Paz, en les seves "Primeras Letras", s'observa la necessitat i el reclam de tenir una veu poètica pròpia que crea i desfà, confia i desafia en la corda fluixa del viure. En definitiva, malda per aixecar-se en el silenci i construir-se.

Josep Civit i Mateu és l'home que viu i descriu el món, l'escriptor que observa, percep i tradueix la realitat en poesia, el poeta sadollat d'estímuls que naufraga en la tarda del

diumenge com una potent metàfora de l'existència: ... *i ens allitarem, derrotats i incompresos herois, / amb l'ardent conjura de no deixar / que ens torni a enganyar mai, mai més...*

“El cel de Zuric”, ens dóna les coordenades emotives per sobreviure amb dignitat a la desfeta quotidiana, a través d'una lectura terapèutica.

Francesc Valls-Calçada

Publicat al diari *El Punt* el 10 de gener de 2011

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/354084-el-cel-de-zuric.html>